ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

Χρίστον Ἐμπειρῶν - Χρίστον Λαμβάνων ὡς Ἡμῶν

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 1

- 1 Παῦλος καὶ Τιμόθεος δοῦλοι Χριστοῦ Ἰησοῦ πᾶσιν τοῖς ἁγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τοῖς οὕσιν ἐν $^1\Phi$ ιλίπποις 2 σὺν 3 ἐπισκόποις καὶ 4 διακόνοις \cdot
- 2 1 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη 2 ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- ³ Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου ἐπὶ πάση τῆ μνεία ὑμῶν,
- 4 πάντοτε ἐν πάσῃ δεήσει μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος,
- 5 ἐπὶ τῆ 1 χοινωνία ὑμῶν εἰς τὸ 2 εὐαγγέλιον ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν,
- 6 πεποιθώς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν ἐπιτελέσει ἄχρι ἡμέρας Χριστοῦ Τησοῦ·
- 7 καθώς ἐστιν δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῆ καρδία ὑμᾶς, ἔν τε τοῖς δεσμοῖς μου καὶ ἐν τῆ ἀπολογία καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου συνκοινωνούς μου τῆς χάριτος πάντας ὑμᾶς ὄντας.
- 8 μάρτυς γάρ μου ὁ Θεός, ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Χριστοῦ Ἰησοῦ.
- 9 καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἴνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύη ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάση αἰσθήσει,
- 1 Φίλιπποι ήν ή πρῶτη πόλις ἐν τῆ ἐπαρχία τῆς Μακεδονίας (Πράξεις 16:10-12). Διὰ της πορείας τῆς διακονίας τοῦ Παυλοῦ πρὸς Εὐρώπην (Πράξεις 16:10-12), ἡ ἐκκλησία ἡ πρωτή ἐν τῆ Εὐρώπη ἠγειρῶθη ἐν ταύτη πόλει.
- 1^2 Μδε οὐχ ἔστιν· τοῖς ἁγίοις...χαὶ ἐπισχόποις χαὶ διαχόνοις, ἀλλά ἐστίν· τοῖς ἁγίοις...σὐν ἐπισχόποις χαὶ διαχόνοις. τοῦτο ἐστὶν ὑψηλῶς σημαντιχόν, ὅτι δηλοῖ ὅτι ἐν τῆ τοπιχῆ ἐχχλησία οἱ ἄγιοι χαὶ οἱ ἐπίσχοποι χαὶ οἱ διάχονοι οὐχ εἴσιν τρεῖς τάξεις. ἡ ἐχχλησία μόνην μίαν τάξιν τῶν ἁγίων σὺν τοῖς ἐπισχόποις χαὶ τοις διαχόνοις συσταθεῖσα ἔχει. τοῦτο προσδηλοῖ ἔτι ὅτι ἐν τινι τοπιχῆ δεῖ εἴναι μονὴν μίαν ἐχχλεσίαν σὺν ἑνὶ τάξει λαοῦ ἢ πάντας τῶν ἁγίων ἔν ταῦτη τοπιχῆ συνέστηχεν.
- 13 Έπίσχοποι εἴσιν οἱ πρεσβύτεροι ἐν τινι τοπιχῆ ἐχχλησίᾳ (Πράξεις 20:17, 28). πρεσβυτερος σημαίνει τὸν ἄνθρωπον χαὶ ἐπίσχοπος τὴν λειτουργίαν. ὁ ἐπίσχοπος ἔστιν πρεσβύτερος ἐν λειτουργίᾳ αὐτοῦ. ὥδε οἱ ἐπισχόποι εἰλέγαται ἄντι πρεσβυτέρων ὅ δηλοῖ ὅτι οἱ πρεσβυτέροι τὴν ἐργουσίαν αὐτῶν ἐπληροῦντο.
- 14 Οἴ διάχονοι εἴσιν ὑπὸ τῆς ἡγεμονίας τῶν ἐπισχόποις ἐν τοπιχῆ ἐχκλησία (Πρός Τιμ. Α 3.8). ὁ στίχος τοῦτος ὁ ὅτι τοπιχή ἐχκλησία τῶν ἁγίων σὺν ἐπισχόποις ἡγεόμενοις καὶ διαχόνοις διαχονόντοις συνιστάσα ἔστιν δειχνύς, δηλοῖ ὅτι ἡ ἐχκλησία ἡ ἐν Φιλίπποις ἠν εῦ χείμενη.
- 2^1 Ίδε την δευτερην γραφην τοῦ δευτέρου στιχοῦ ἐν τῷ πρῶτῳ κεφαλαίῳ τῆς ἐπιστολῆς Πρὸς Ἐφεσίους.
- 22 Ἰδε τὴν πρωτὴν γραφήν τοῦ δευτέρου στιχοῦ ἐν τῷ πρῶτῳ

κεφαλαίω τῆς ἐπιστολῆς. Πρὸς Ἐφεσίους.

- 51 Οἴ ἄγιοι κοινωνίαν εἰς τὸ εὐαγγέλιον εἴχον, μετέχοντες δὲ ὲν τῷ προαιτερεῖν τοῦ διὰ τῆς διαχονίας τοῦ ἀποστόλου Παύλου εὐγγελίου. οὕτος μέτοχος συμπεριέλαβε χρηματικάς προσφοράς τῷ ἀποστόλῳ (4:10, 15-16), ὅ ἐξήλθεν εἰς τὸν προαιτέρειν τοῦ εὐαγγελίου. τοιαύτη κοινωνία, ἥ ἐφύλαξεν αὐτοῦς μὴ εἴναι ἰδιωτικοῦς καὶ ποικίλον νοῦν ἔχοντας, δηλοῖ ὅτι ἔν ἐγένοντο μετὰ τοῦ ἀποστόλου Παύλου καὶ μετὰ ἀλλήλων. τούτο ἔδωκεν αὐτοῖς ἔδαφος εἰς ἐμπειρίαν καὶ ἀπόλαυσιν τοῦ Χριστοῦ, ὅ ἐστιν τὸ κυριώτατον τοῦ βιβλίου τοῦτου. ἡ ζωή ἡ ἐμπειρῶσα καὶ ἀπολαύουσα τὸν Χρίστον ἔστιν ζωή ἐν τῷ προαιτέρειν τοῦ εὐαγγελίου, ἐν τῷ ἀπαγγέλλειν τοῦ εὐαγγελίου, μὴ ἰδιωτική ἀλλά κοινή. ὅσον πλείον τὸν Χρίστον ἐμπειρῶμεν καὶ ἀπολαύομεν. τοῦτο ἀποκτείνει τὸν ἐαυτόν ἡμῶν τε καὶ τὴν φιλοτιμίαν ἡμῶν καὶ τὴν αἴρεσιν τοῦ νοῦ ἡμῶν καὶ τὸν ἐκλογήν ἡμῶν.
- 5² Περὶ τοῦ εὐαγγελίου, ἐν τούτῳ βιβλίῳ Παῦλος ἐχρῆτό τινι λόγοις σημαντιχοῖς· χοινωνία εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ἡ ἀπολογία καὶ βεβαίωσις τοῦ εὐαγγελίου (στ. 7), ἡ προχοπή τοῦ εὐαγγελίου (στ. 12), καὶ ἡ πίστις τοῦ εὐαγγελίου (στ. 27). ἡ Παύλου χήρυξις τοῦ Χριστοῦ ὡς τῆς εὐαγγελίας περιελάμβανε χοινωνίαν, ἀπολογίαν, βεβαίωσιν, προχοπήν, καὶ τὴν πίστιν. εἰς ἀντίθεσιν, οἱ δὲ πιστοὶ οἱ Ἰουδαϊχοί ἐχήρυξαν Χριστόν ἐξ ἔριδος, διαιρέσεως, πλεονεξίας, φθονοῦ, καὶ ἐριθίας, καὶ οὐχ ἐπρόχοπτον τὸ εὐαγγελίον.

- 10 εἰς τὸ δοχιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἴνα ἤτε εἰλιχρινεῖς χαὶ ἀπρόσχοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ.
- 11 πεπληρωμένοι καρπὸν δικαιοσύνης τὸν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ.
- ¹² Γινώσκειν δὲ ὑμᾶς βούλομαι, ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν,
- 13 ὥστε τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὅλῳ τῷ πραιτωρίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν.
- 14 καὶ τοὺς πλείονας τῶν ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου περισσοτέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ λαλεῖν.
- 15 Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν, τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν τὸν Χριστὸν κηρύσσουσιν
- 16 οί μὲν ἐξ ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου κεῖμαι,
- 17 οί δὲ ἐξ ἐριθείας τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσιν, οὐχ ἁγνῶς, οἰόμενοι θλῖψιν ἐγείρειν τοῖς δεσμοῖς μου.
- 18 τί γάρ· πλὴν ὅτι παντὶ τρόπῳ, εἴτε προφάσει εἴτε ἀληθεία, Χριστὸς καταγγέλλεται, καὶ ἐν τούτῳ γαίρω· ἀλλὰ καὶ γαρήσομαι·
- 19 οΐδα γὰρ ὅτι τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ Πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ,
- 20 κατὰ τὴν ἀποκαραδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου ὅτι ἐν οὐδενὶ αἰσχυνθήσομαι, ἀλλ' ἐν πάσῃ παρρησία ὡς πάντοτε καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου, εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου.
- 21 Έμοι γὰρ τὸ ζῆν Χριστὸς καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος.
- 22 εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρχί, τοῦτό μοι χαρπὸς ἔργου, χαὶ τί αἰρήσομαι οὐ γνωρίζω.
- 23 συνέχομαι δὲ ἐκ τῶν δύο, τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ εἴναι, πολλῷ γὰρ μᾶλλον κρεῖσσον
- 24 τὸ δὲ ἐπιμένειν τῆ σαρκὶ ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς.
- 25 καὶ τοῦτο πεποιθώς οἶδα, ὅτι μενῶ καὶ παραμενῷ πᾶσιν ὑμῖν εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως.
- 26 ἴνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσεύη ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοὶ διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς.
- 27 Μόνον άξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε, ἴνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς εἴτε ἀπὼν ἀκούω τὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι στήκετε ἐν ἑνὶ πνεύματι, μιᾶ ψυχῆ συναθλοῦντες τῆ πίστει τοῦ εὐαγγελίου,
- 28 καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων, ἤτις ἐστὶν αὐτοῖς ἔνδειξις ἀπωλείας, ὑμῶν δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο ἀπὸ Θεοῦ·
- 29 ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν,
- 30 τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες οἶον εἴδετε ἐν ἐμοὶ καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 2

- Εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἴ τι παραμύθιον ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία Πνεύματος, εἴ τις σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί,
- 2 πληρώσατέ μου τὴν χαρὰν ἴνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύνψυχοι, τὸ ἒν φρονοῦντες,
- ³ μηδέν κατ' ἐριθείαν μηδὲ κατὰ κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῆ ταπεινοφροσύνη ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν.
- 4 μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστοι σκοποῦντες, ἀλλὰ καὶ τὰ ἑτέρων ἕκαστοι.
- 5 τοῦτο φρονεῖτε ἐν ὑμῖν δ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
- 6 δς ἐν μορφῆ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ,
- 7 ἀλλὰ ἑαυτὸν ἐκένωσεν μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος
- 8 ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήχοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ.
- 9 διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσεν, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα,
- ¹⁰ ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψη ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων,
- 11 καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσηται ὅτι ΚΥΡΙΟΣ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός.
- 12 Πστε, ἀγαπητοί μου, καθώς πάντοτε ὑπηκούσατε, μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσία μου μόνον ἀλλὰ νῦν πολλῷ μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσία μου, μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε·
- 13 Θεὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας.
- ¹⁴ πάντα ποιεῖτε χωρίς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν,
- 15 ἴνα γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι, τέκνα Θεοῦ ἄμωμα μέσον γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης, ἐν οἴς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ,
- 16 λόγον ζωῆς ἐπέχοντες, εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα.
- 17 Άλλὰ εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῆ θυσία καὶ λειτουργία τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συνχαίρω πᾶσιν ὑμῖν·
- ¹⁸ τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίρετε καὶ συνχαίρετέ μοι.
- 19 Ἐλπίζω δὲ ἐν Κυρίω Ἰησοῦ Τιμόθεον ταχέως πέμψαι ὑμῖν, ἵνα κάγὼ εὐψυχῶ γνοὺς τὰ περὶ ὑμῶν.
- 20 οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον, ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει·
- 21 οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ Χριστοῦ Ἰησοῦ.
- ²² την δὲ δοχιμην αὐτοῦ γινώσχετε, ὅτι ὡς πατρὶ τέχνον σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον.
- ²³ Τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι ὡς ἂν ἀφίδω τὰ περὶ ἐμὲ ἐξαυτῆς·
- 24 πέποιθα δὲ ἐν Κυρίῳ ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι.
- ²⁵ ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συνστρατιώτην μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον καὶ λειτουργὸν τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς,

- 26 ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἢν πάντας ὑμᾶς, καὶ ἀδημονῶν, διότι ἠκούσατε ὅτι ἠσθένησεν.
- 27 καὶ γὰρ ἦσθένησεν παραπλήσιον θανάτ ω ἀλλὰ ὁ Θεὸς ἦλέησεν αὐτόν, οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐμέ, ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ λύπην σχ $\widetilde{\omega}$.
- 28 σπουδαιοτέρως οὖν ἔπεμψα αὐτὸν, ἵνα ἰδόντες αὐτὸν πάλιν χαρῆτε κάγὼ ἀλυπότερος ὧ.
- 29 προσδέχεσθε οὖν αὐτὸν ἐν Κυρίω μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ τοὺς τοιούτους ἐντίμους ἔχετε,
- 30 ὅτι διὰ τὸ ἔργον Χριστοῦ μέχρι θανάτου ἤγγισεν παραβολευσάμενος τῆ ψυχῆ, ἴνα ἀναπληρώση τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρός με λειτουργίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 3

- Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν Κυρίῳ. τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρόν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές.
- 2 Βλέπετε τοὺς κύνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομήν.
- ³ ἡμεῖς γάρ ἐσμεν ἡ περιτομή, οἱ Πνεύματι Θεοῦ λατρεύοντες καὶ καυχώμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες,
- 4 καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποίθησιν καὶ ἐν σαρκί. Εἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι ἐν σαρκί, ἐγὼ μᾶλλον
- ⁵ περιτομῆ ὀκταήμερος, ἐκ γένους Ἰσραήλ, φυλῆς Βενιαμείν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος,
- 6 κατὰ ζῆλος διώκων τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμω γενόμενος ἄμεμπτος.
- 7 Άλλὰ ἄτινα ἤν μοι κέρδη, ταῦτα ἤγημαι διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν.
- ⁸ άλλὰ μὲν οὖν γε καὶ ἡγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μου, δι' δν τὰ πάντα ἐζημιώθην, καὶ ἡγοῦμαι σκύβαλα ἴνα Χριστὸν κερδήσω
- 9 καὶ εύρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ Θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆ πίστει,
- 10 τοῦ γνῶναι αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ καὶ κοινωνίαν παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφιζόμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ,
- 11 εἴ πως καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν.
- 12 ούχ ὅτι ἤδη ἔλαβον ἢ ἤδη τετελείωμαι, διώχω δὲ εἰ καὶ καταλάβω, ἐφ' ῷ καὶ κατελήμφθην ὑπὸ Χριστοῦ Ἰησοῦ.
- 13 άδελφοί, ἐγὼ ἐμαυτὸν οὔπω λογίζομαι κατειληφέναι· ἕν δέ, τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος,
- 14 κατὰ σκοπὸν διώκω εἰς τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
- 15 $^{\circ}$ Οσοι οὖν τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν· καὶ εἴ τι ἑτέρως φρονεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ Θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει·
- 16 πλην εἰς δ ἐφθάσαμεν, τῷ αὐτῷ στοιχεῖν.
- 17 Συνμιμηταί μου γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτως περιπατοῦντας καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς.
- 18 πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν οθς πολλάχις ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ,
- 19 ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὧν ὁ θεὸς ἡ χοιλία χαὶ ἡ δόξα ἐν τῆ αἰσχύνη αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες.
- 20 ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὕ καὶ Σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,
- 21 δς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 4

- ¹ °Ωστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, οὕτως στήκετε ἐν Κυρίω, ἀγαπητοί.
- ² Εὐοδίαν παρακαλῶ καὶ Συντύχην παρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν Κυρίῳ.
- ³ ναὶ ἐρωτῶ καὶ σέ, γνήσιε σύνζυγε, συνλαμβάνου αὐταῖς, αἵτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι μετὰ καὶ Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς.
- 4 Χαίρετε ἐν Κυρίω πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε.
- 5 τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις. ὁ Κύριος ἐγγύς
- 6 μηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντὶ τῆ προσευχῆ καὶ τῆ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τὸν Θεόν.
- ⁷ καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
- 8 Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἁγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὕφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε·
- 9 ἃ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἴδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.
- 10 Έχάρην δὲ ἐν Κυρίω μεγάλως ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν· ἐφ' ῷ καὶ ἐφρονεῖτε, ἠκαιρεῖσθε δέ.
- 11 οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρησιν λέγω· ἐγὼ γὰρ ἔμαθον ἐν οῖς εἰμι αὐτάρκης εῖναι.
- 12 οΐδα καὶ ταπεινοῦσθαι, οΐδα καὶ περισσεύειν· ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσιν μεμύημαι, καὶ χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν, καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι.
- 13 πάντα ἰσγύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με.
- ¹⁴ πλήν καλῶς ἐποιήσατε συνκοινωνήσαντές μου τῆ θλίψει.
- 15 οἴδατε δὲ καὶ ὑμεῖς, Φιλιππήσιοι, ὅτι ἐν ἀρχῆ τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινώνησεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λήμψεως εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι,
- 16 ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλονίκη καὶ ἄπαξ καὶ δὶς εἰς τὴν χρείαν μοι ἐπέμψατε.
- ¹⁷ οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα, ἀλλὰ ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν.
- 18 ἀπέχω δὲ πάντα καὶ περισσεύω· πεπλήρωμαι δεξάμενος παρὰ Ἐπαφροδίτου τὰ παρ' ὑμῶν, ὀσμὴν εὐωδίας, θυσίαν δεκτήν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ.
- 19 ὁ δὲ Θεός μου πληρώσει πᾶσαν χρείαν ὑμῶν κατὰ τὸ πλοῦτος αὐτοῦ ἐν δόξῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
- 20 τῷ δὲ Θεῷ καὶ Πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.
- 21 Άσπάσασθε πάντα ἄγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί.
- ²² ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ ἄγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας.
- 23 ή γάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν.